

Una decisió necessària

Thursday, 18 February de 2010

La situació provocada amb la detenció d'alts càrrecs investigats per fets de l'actual legislatura exigia una reacció proporcional del Govern. El reguitzell de casos judicials que afecten a UM forgen la percepció que no es tracta de la suma de casos individuals sinó d'una trama, un modus operandi. Aquesta impressió resulta incompatible amb l'objectiu indefugible de recuperar la credibilitat de les institucions, l'estabilitat, i l'autoritat, en l'acció de govern.

La ruptura amb UM aboca a una situació complicada, a un govern en minoria, però el moment social i el terratrèmol polític-judicial, que continua, ens hi obligava. UM incomplia el codi de responsabilitats polítiques, motiu suficient per al Bloc-PSM-Verds per trencar el pacte; l'operació Voltor ha estat el diluvi que fa vessar el tassó, la gerra i el safareig. Potser Antich ha sentit allò de què ningú sap del que és capaç fins que no es troba de cara amb la necessitat; en tot cas, ha encertat. Melià no. Melià s'ha instal·lat en l'ambigüïtat i la indecisió, encara ara. Ha tengut poc temps i no era fàcil, però la necessitat no admet el titubeig.

Durant mesos hi ha hagut veus (la dreta política i d'alguns progressistes) que han insistit en què la única manera digna d'actuar era abandonar els governs, no ho compartesc, trob preferible provar el govern en minoria. Dimitir comportava lliurar directament al PP el Consell de Mallorca i Cort, on no es poden avançar eleccions, amb l'absurda paradoxa de què la reacció política davant els casos de corrupció fos dar pas al partit dels casos més sonats. No la veig una decisió tan noble i valenta com alguns la presenten. També deu haver pesat en el President l'abast de la crisi social que no recomana el tragí d'eleccions limitades al Parlament. El PP té ara més escons que la suma de PSOE i Bloc-PSM-Verds i té al seu abast presentar moció de censura. Aquesta és la seqüència si volen promoure un canvi de govern, entendre's amb UM i vèncer en el Parlament, no guanyar per incompareixença de l'adversari. Mentre no es produeixi la censura, l'obligació, la responsabilitat (un concepte menystingut aquest de la responsabilitat), és governar, afrontar la crisi dels cent mil desocupats amb els escassos recursos pressupostaris a l'abast, dar el màxim d'estabilitat, recuperar la confiança democràtica, i promoure (amb consciència de la limitació en escons) polítiques progressistes, nacionals i ecologistes.